

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De trib[us] pueris uictorib[us] in medio Babyloniæ fornacis, q[uod] in eis
s[an]cta trinitas auxilij sui p[rese]ntia[m] co[n]tra caput idolatrię
demo[n]strauerit pariter et significauerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

XCIII. RUPER. ABBA. DE GLORIE. TRINI.

deo mereamur placere. Confortemur (inquam) & ut constantes simus, recordemur quid hic acciderit, quid uel qualiter in Babylone gestum sit. Primo ipsam rem gestam sue histriam sacram ponamus, & deinde mysterium ad consolationem nostri subscribamus.

Te tribus pueris victoribus in medio babylonice fornacis, quod in eis sancta trinitas auxiliū sui presentiam contra caput idolatrie demonstrauerit pariter, et significauerit.

Caput. II.

Deut. 5
Historia triū
puerorum in
camino.

Nabuchodonosor rex fecit statuam auream, altitudine cubitorum sexaginta, & latitudine cubitorum sex, & iussit praēconis uoce clamari, Vobis dicitur populus tribubus & linguis. In hora qua audieritis sonitum tubæ & fistulæ & cytharæ, & sambucæ, & psalterij, & symphoniarum, & universi generis musicorum cadentes adorare statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. Si quis autem non prostratus adorauerit, eadem hora mittetur in fornace ignis ardentis. Hoc edictum cōtemnenates, & hanc poenam non metuentes tres pueri Sydrach, Misach, & Abdenago, miseri sunt in caminū ignis, & non tetigit eos omnino ignis, neq; contristauit, nec quicquam molestiæ intulit. Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & ait optimatibus suis. Nonne tres viros misimus medium ignis compeditos? Quibus respōderentibus, uere rex. Ecce (inquit) ego video uiuos quatuor solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil in eis corruptiōis, et spēs quarti similis est filio dei. Hoc miraculum in trī apud Nabuchodonosor ualuit, ut diceret. Signa & mirabilia fecit apud me deus excelsus. Placuit ergo mihi p̄dicare signa eius quia magna sunt, & mirabilia eius, quia fortia, & regnū eius, regnum sempiternū, & potestas eius in generatōe & generationē. **H**æc res gesta, restā uictoria, nonne tam gloriose sanctam trinitatē in istis tribus pueris prædicat, sicut alia res gesta in tribus angelis, quos Abraham hospitio suscepit, eandē trinitatē significauerat, per pulchra & delectabilis est consideratio hæc. Si perpendas siue recognites, quia beatæ trinitati, & in istis tribus pueris carneis, & in illis tribus pueris angelis, unum idemque negotiū fuit. **Q**uel quale negotium? Nimirum istud ualde magnum negotiū, & cura pergrandis, ut impletetur uerbū promissionis: illuc, ut nasceretur Isaac, principium seminis uel genealogiae nascituri Christi. Hic, ut consolationem haberet in illa captiuitate Babylonis, genus Abrahæ siue Iudea parentes nascituri eiusdem Christi. Intendebat enim diabolus per impios homines delere, ut non esset, genus illud, unde nasciturum erat hoc semen, id est, Christus: sicut Abrahæ promissum & per prophetas multos iam fuerat prædictum. Iccirco & multa signa, & hoc siignum maximū fecit deus excelsus in oculis illorum, qui captiuauerant illum dei populum, ut conseruati inter gentes, tandem remitterentur filii peregrinationis illuc, ubi oportebat ex eis nasci Christum, sicut iam dudum præcinebat congratulando uox prophetica, dicens: Virgo Israhel reuertere in ciuitates tuas, usquequo dolens auerteris. Generabis dominum saluatorem.

Quomodo illi historiæ siue rei gestæ conueniant & voces & sensus mystici Psalmi centesimi trigesimi sexti: Super flumina Babylonis illuc sedimus & fleuimus.

Caput. III.

Psalm. 136
Iudei recordabantur Syon
propter nasciturum in Iudea Christum
Gene. 22
Gene. 49

Psalm. 135

Peræprecium est peruidere, quomodo huic historiæ siue rei gestæ conueniunt uoces Psalmi supra memorat: Super flumina Babylonis illuc sedimus & fleuimus, dum recordaremur Syon. Videbat namq; sp̄itus propheticus iam temporibus Dauid, qui psalmum illum cecinit, futuram captiuitatem illius populi in Babylonem. De quo uidelicet populo implendam expectabant sancti promissionē, scilicet Christi nativitatē, scdm qd dixerat deus ad Abrahā, & in semine tuo benedicentur oēs gentes, & secundum qd dixerat idē deus per os Iacob. Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux de seruore eius donec ueniat qui mittendus est. Secundum hæc uerba, constabat nasciturum esse Christum ex semine Abrahæ, de tribu Iuda. Vbi? Non utiq; in Babylonie, sed in Syon siue in Hierusalem, id est, in terra cuius Metropolis erat Hierusalem, scilicet in Bethleem. Et hoc ipsum sp̄itus Propheticus præuidens atque prædixerat. Ait enim idem Dauid: Ecce audiuius eam in Ephrata. Denique Ephrata ipsa est Bethleem. Post illum, uidelicet Dauid, scriptum est per alium prophetam.

Et tu

